

Anonimizirana različica

Prevod

C-297/24- 1

Zadeva C-297/24 (Broslon)ⁱ

Predlog za sprejetje prehodne odločbe

Datum vložitve:

26. april 2024

Predložitveno sodišče:

Cour de Cassation (Luksenburg)

Datum predložitvene odločbe:

25. april 2024

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

CY

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Caisse pour l'avenir des enfants

[...] (ni prevedeno)

Med

CY, stanujočim v [Franciji],

vlagatelj kasacijske pritožbe,

[...] (ni prevedeno)

in

CAISSE

POUR

L'AVENIR

DES

ENFANTS

[...] (ni prevedeno)

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo,

[...] (ni prevedeno) Ob upoštevanju izpodbijane sodbe Conseil supérieur de la sécurité sociale (višje sodišče za socialno varnost) z dne 2. marca 2023 [...] (ni prevedeno);

[...] (ni prevedeno)

Dejansko stanje

V skladu z izpodbijano sodbo je [sklad za prihodnost otrok] obmejnemu delavcu CY odvzel pravico do družinskega dodatka za otroka njegove žene, rojenega v prejšnji zakonski zvezi, ker otroka ni več mogoče šteti za družinskega člana na podlagi členov 269 in 270 zakonika o socialni varnosti v različici, kakor izhaja iz loi du 23 juillet 2016 portant notamment modification du Code de la sécurité sociale (zakon z dne 23. julija 2016 o spremembi zakonika o socialni varnosti).

Conseil arbitral de la sécurité sociale (sodišče za socialno varnost) je ugodilo pritožbi vlagatelja kasacijske pritožbe, da mu je treba družinski dodatek znova izplačevati.

Conseil supérieur de la Sécurité sociale (višje sodišče za socialno varnost) je ob spremembi odločitve presodilo, da je [sklad za prihodnost otrok] CY utemeljeno odvzel pravico do družinskega dodatka.

Kasacijski razlogi

Besedilo razlogov

prvi, „ki se nanaša na kršitev, sicer pa nepravilno uporabo, sicer pa napačno razlago člena 1 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72) in člena 2 Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS.

Ker izpodbijana sodba ne vsebuje široke razlage pojma zagotavljanja preživljanja nebiološkega otroka obmejnega delavca v skladu s sodbo Sodišča z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca) (C-802/18, EU:C:2020:269),

čeprav bi morala to široko razlago vsebovati in obmejnemu delavcu dodeliti družinske dodatke v zvezi z otrokom njegove žene Clare.“,

drugi [razlog, ki se nanaša na nacionalno pravo] [...] (ni prevedeno)

tretji, „ki se nanaša na kršitev pravnega pravila, natančneje na neuporabo, sicer pa napačno razlago, sicer pa nepravilno uporabo člena 2(2)(c) Direktive 2004/38/ES;

ker je Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale (višje sodišče za socialno varnost) presodilo, da tožeča stranka ne zagotavlja preživljanja svojih pastorkov, in pri tem ni upoštevalo domneve glede vzdrževanih otrok iz člena 2(2)(c) Direktive 2004/38/ES;

Čeprav ta domneva velja za vse otroke, ki so mlajši od 21 let;“;

četrti, „ki se nanaša na kršitev pravnega pravila, natančneje na neuporabo, sicer pa napačno razlago, sicer pa nepravilno uporabo členov 269 in 270 zakonika o socialni varnosti, kakor sta bila spremenjena z zakonom z dne 23. julija 2016 in kakor se razlagata ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca) (C-802/18, EU:C:2020:269),

ker je Conseil Supérieur de la Sécurité Sociale (višje sodišče za socialno varnost) presodil, da tožeča stranka ni zagotavljala preživljanja svojih pastorkov in da ni dokazala, da prispeva k celotnim stroškom gospodinjstva;

čeprav je tožeča stranka predložila številne dokumente, ki utemeljujejo njen prispevek k preživljanju otroka, kar je ugotovilo tudi samo pritožbeno sodišče, ki pa je predlog CY zavrnilo“;

peti [razlog, ki se nanaša na nacionalno pravo] [...] (ni prevedeno) **šesti** [razlog, ki se nanaša na nacionalno pravo] [...] (ni prevedeno) **sedmi** [razlog, ki se nanaša na nacionalno pravo] [...] (ni prevedeno) in

osmi [razlog, ki se nanaša na nacionalno pravo] [...] (ni prevedeno).

Odgovor [kasacijskega] sodišča

Predhodna razlaga prava Evropske unije

Sodišče Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) je presodilo, da je treba „člen 45 PDEU in člen 7(2) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji [...] razlagati tako, da družinski dodatek, povezan s tem, da obmejni delavec opravlja dejavnost zaposlene osebe v državi članici, pomeni socialno ugodnost v smislu teh določb.

Člen 1(i) in člen 67 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, v povezavi s členom 7(2) Uredbe št. 492/2011 in členom 2, točka 2, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS,

68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS, je treba razlagati tako, da nasprotujejo določbam države članice, v skladu s katerimi lahko obmejni delavci prejemajo družinski dodatek, ki je vezan na njihovo opravljanje dejavnosti zaposlene osebe v državi članici, le za svoje otroke, ne pa za otroke svojega zakonca, s katerimi nimajo sorodstvenih vezi, vendar zagotavljajo njihovo preživljanje, medtem ko imajo vsi otroci, ki prebivajo v tej državi članici, pravico do prejemanja tega dodatka“ (sodba z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca), C-802/18, EU:C:2020:269).

Sodišče je torej pravico obmejnega delavca do prejemanja družinskega dodatka za otroka svojega zakonca, s katerim nima sorodstvene vezi, pogojevalo z dokazom, da ta delavec izpolnjuje pogoj zagotavljanja preživljanja tega otroka.

Čeprav se pravni odgovor Sodišča nanaša samo na otroka zakonca obmejnega delavca, je iz obrazložitve sodbe razvidno, da enako velja za otroka registriranega partnerja obmejnega delavca, s katerim zadnjenavedeni nima sorodstvene vezi (sodba z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca), C-802/18, EU:C:2020:269, točki 51 in 52).

Pritožbeno sodišče je odločitev o odvzemu otroškega dodatka na podlagi tega merila obrazložilo tako, da je

- implicitno, vendar nujno razsodilo, da dokazi o obstoju zakonske zveze med obmejnimi delavcem in materjo otroka ter o skupnem prebivališču obmejnega delavca, njegove žene in otroka, niti ločeno niti skupaj ne dokazujejo, da je bil pogoj izpolnjen,
- ugotovilo, da sta biološka starša zmogla prispevati k preživljanju otroka in da sta k temu tudi prispevala, pri čemer je mati opravljala poklicno dejavnost, oče pa je plačeval preživnino v višini 150 EUR, in na tej podlagi sklenilo, da „so biološki starši tisti, ki nosijo stroške preživljanja svojega otroka“,
- presodilo, da dokaz o izdatkih, ki se obravnavajo kot stroški gospodinjstva (računi za vodo, naročnina Engie, mesečni obroki za nepremičninsko posojilo), zneski, izplačani otroku (mesečna telefonska naročnina otroka, nakup prenosnika, psihološka skrb za otroka), in drugi elementi (izmenjava sporočil, napetosti z biološkim očetom, dober odnos med obmejnimi delavcem in otrokom), ne dokazujejo, da je CY zagotavljal preživljanje otroka, ker ni bilo dokazano, da je te zneske kril izključno obmejni delavec, in ker je šlo zgolj za občasna dopolnilna plačila, „predvsem ob upoštevanju zgoraj navedenih objektivnih elementov, iz katerih je razvidno, da so biološki starši tisti, ki nosijo stroške vzdrževanja svojega otroka“.

Sodišče je pojem „zagotavljanje preživljanja“ sprva uporabilo pri presoji, da ima obmejni delavec pravico do izplačila državne dajatve iz naslova socialne ugodnosti – v konkretnem primeru finančne pomoči za visokošolski študij za svojega otroka –, če še naprej zagotavlja preživljanje tega otroka (sodbe z dne 26.

februarja 1992, Bemini, C-3/90, ECLI:EU:C:1992:89, točki 25 in 29; z dne 8. junija 1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, točka 19; z dne 14. junija 2012, C-542/09, Evropska komisija/Nizozemska, ECLI:EU:C:2012:346, točka 35, in z dne 20. junija 2013, Guirsch, C-20/12, ECLI:EU:C:2013:411, točka 39), pri čemer ta pojem v teh sodbah ni bil opredeljen.

Pozneje je Sodišče – še vedno v zvezi s socialno ugodnostjo v obliki pomoči za visokošolsko izobraževanje, vendar za otroka, ki z obmejnimi delavcem nima sorodstvene vezi – pojem „zagotavljanje preživljanja“ pojasnilo tako, da je najprej navedlo, da „ne predpostavlja obstoja pravice do preživitve“ (sodba z dne 15. decembra 2016, *Depesme in drugi*, od C-401/15 do C-403/15, EU:C:2016:955, točka 58), nato pa dodalo, da je „status vzdrževanega družinskega člana posledica dejanskega položaja. Gre za družinskega člana, ki mu podpora zagotavlja delavec, ne da bi bilo treba ugotavljati razloge za uporabo te podpore in ali zadevna oseba lahko z opravljanjem plačanega dela sama poskrbi za svoje potrebe.“ (Ibidem, točki 58 in 59). Na tej podlagi je ugotovilo, da je „status vzdrževanega družinskega člana posledica dejanskega položaja, o katerem mora presojati država članica in po potrebi nacionalna sodišča. Status družinskega člana obmejnega delavca, ki ga slednji vzdržuje, lahko – če se nanaša na položaj otroka zakonca ali priznanega partnerja tega delavca – izhaja iz objektivnih elementov, kot je skupno stalno prebivališče tega delavca in študenta, ne da bi bilo treba ugotavljati razloge za prispevek obmejnega delavca k preživljanju študenta ne natančno ovrednotiti njegov obseg.“ (Ibidem, točka 60).

Sodišče je nato na podlagi merila „zagotavljanja preživljanja“ obravnavalo vprašanje, ali je obmejni delavec upravičen do izplačila družinskega dodatka za otroka, s katerim nima sorodstvene vezi, in v obrazložitvi svoje odločitve navedlo, da „je treba s pojmom otroka obmejnega delavca, ki je lahko posredni prejemnik socialnih ugodnosti iz zadnjenavedene določbe, razumeti ne samo otroka, ki ima sorodstveno vez s tem delavcem, ampak tudi otroka zakonca ali registriranega partnerja navedenega delavca, če slednji zagotavlja preživljanje tega otroka. Po mnenju Sodišča je zadnjenavedena zahteva posledica dejanskega položaja, o katerem morata presoditi uprava in po potrebi nacionalna sodišča na podlagi dokazov, ki jih predloži zadevna oseba, ne da bi jim bilo treba ugotavljati razloge za ta prispevek ne natančno ovrednotiti njegov obseg“ (sodba Sodišča z dne 2. aprila 2020, op. cit., točka 50). Sodišče je namreč posebej pojasnilo, da „biološki oče otroka ne plačuje preživitve materi zadnjenavedenega. Zdi se torej, da FV, ki je zakonec matere HY, vzdržuje tega otroka, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče“ (sodba z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca), C-802/18, EU:C:2020:269, točka 52).

Sodišče je menilo tudi, da „pojem ‚družinski član‘ obmejnega delavca, ki je lahko posredno upravičen do enakega obravnavanja v skladu s členom 7(2) Uredbe št. 492/2011, ustreza pojmu ‚družinski član‘ v smislu člena 2, točka 2, Direktive 2004/38, ki zajema zakonca ali partnerja, s katerim je državljan Unije sklenil registrirano partnersko skupnost, neposredne potomce, ki so mlajši od 21 let ali so vzdrževane osebe, in neposredne potomce zakonca ali partnerja. Sodišče je vzvezi

s tem med drugim upoštevalo uvodno izjavo 1, člen 1 in člen 2(2) Direktive 2014/54“ (sodba z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca), C-802/18, EU:C:2020:269, točka 51).

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) na podlagi navedenega najprej sklepa, da pojasnilo, da je pojem „zagotavljanje preživljanja“ posledica dejanskega položaja, ne pomeni, da gre za golo dejstvo, ki je izvzeto iz presoje Sodišča in Cour de cassation (kasacijsko sodišče), temveč se s tem želi poudariti, da se o tem presoja ne glede na morebitno pravico otroka do preživnine, kakor je izrecno navedeno v sodbi z dne 15. decembra 2016, od C-401/15 do C-403/15, Depesme in drugi, EU:C:2016:955, točka 58.

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) na podlagi navedenega nato sklepa, da je pojem „zagotavljanje preživljanja“ v okviru ureditve, ki se nanaša na pravico do socialnih ugodnosti, avtonomen pojem prava Unije, ki ga je treba uporabljati in razlagati enotno.

Taka enotna razlaga pa trenutno ni zagotovljena, ker se na podlagi obravnavanih elementov porajajo določeni pomisleki.

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) se v zvezi s tem sprašuje o obsegu primera iz sodbe z dne 15. decembra 2016, Depesme in drugi (od C-401/15 do C-403/15, EU:C:2016:955, točka 60), kar zadeva „objektivne elemente, kot je skupno stalno prebivališče tega delavca in študenta“, in sicer na eni strani, ali je navedeno omenjeno zgolj kot primer ali pa kot pogoj, in če gre za pogoj, ali je ta zadosten ali nujen, in na drugi strani, ali je pomemben način financiranja skupnega stalnega prebivališča, torej da je treba preučiti, ali obmejni delavec delno ali v celoti prispeva k navedenemu financiranju.

Glede tega, katere so tiste potrebe otroka, za katere skrbi obmejni delavec, ki jih je treba upoštevati, se sodišče sprašuje, ali je treba upoštevati zgolj preživninske in osnovne življenjske potrebe otroka (hrana, obleka, stanovanje, izobraževanje ...), ali pa je treba upoštevati nasploh vse izdatke – tudi tiste, ki omogočajo užitek ali preprosto udobje (mobilni telefon, restavracije, vozniško dovoljenje ...), ali celo tiste, ki omogočajo razkošje, razvajanje ali luksuz (redni nakupi elektronske opreme, počitnice v oddaljenih državah ...) –, namenjene zagotavljanju določenega življenjskega standarda.

V zvezi s tem, kako obmejni delavec zagotavlja preživljanje otroka, se Cour de cassation (kasacijsko sodišče) sprašuje, ali mora obmejni delavec prispevati k preživljanju otroka v obliki neposrednih denarnih izplačil otroku ali pa v obliki izdatkov v otrokovo korist. Prav tako se v zvezi s tem postavlja vprašanje, ali mora biti izdatek namenjen posebej ali celo izključno v korist otroka – kakor trdi državno tožilstvo –, ali naj se upoštevajo tudi izdatki v skupno korist družinske celice (mesečni obroki hipotekarnega posojila, najemnina, nakup opreme za skupno uporabo ...). Prav tako v zvezi s konkretnimi podrobnostmi se postavlja tudi vprašanje, ali morajo biti izdatki obmejnega delavca za zagotavljanje

preživljanja otroka na nek način [...] (ni prevedeno) redni ali občasni (stanovanjsko posojilo, najemnina, stroški za elektriko in ogrevanje, računi za telefon ...), ali naj se upoštevajo tudi enkratni izdatki (občasni nakupi oblačil ...). Nazadnje, glede na pojasnilo Sodišča, da pri presoji dejanskega položaja ni treba ugotavljati razlogov za ta prispevek ne natančno ovrednotiti njegovega obsega (sodbi z dne 15. decembra 2016, *Depesme in drugi*, od C-401/15 do C-403/15, EU:C:2016:955, točka 64, in z dne 2. aprila 2020, sklad za prihodnost otrok (otrok zakonca obmejnega delavca), C-802/18, EU:C:2020:269, točka 50), se Cour de cassation (kasacijsko sodišče) sprašuje, ali je treba upoštevati vsak prispevek – četudi majhen – ali pa mora dosegati določeno velikost, in če je tako, ali je treba to merilo presojati glede na potrebe otroka ali glede na finančni položaj obmejnega delavca.

Vprašanja se porajajo tudi glede vira sredstev, saj ima obmejni delavec včasih s svojim zakoncem ali registriranim partnerjem – ki je otrokov starš – skupen bančni račun, s katerega se plačujejo stroški, ki se v sodnem postopku predložijo kot dokaz o izpolnjevanju pogoja „zagotavljanja preživljanja“ otroka, s tem da na ta račun ne vplačuje izključno sam in ne dokaže, v kolikšnem obsegu vplačuje na ta račun, pri čemer se postavlja vprašanje, ali gre za prispevek obmejnega delavca za otrokove potrebe.

Cour de cassation (kasacijsko sodišče) se sprašuje tudi o obsegu pojasnila Sodišča v sodbi z dne 15. decembra 2016, *Depesme in drugi* (od C-401/15 do C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, točka 62), v kateri je navedlo, da „zakonodajalec Unije meni, da so otroci vsekakor vzdrževani do 21. leta starosti“, ker gre za vprašanje, ali je treba vsakega otroka, mlajšega od 21 let, zgolj zaradi tega starostnega pogoja ali skupaj z drugimi dejavniki šteti za otroka, ki ga obmejni delavec vzdržuje.

Preučiti je treba tudi vprašanje prispevka staršev k otrokovim potrebam. Ti imajo zakonsko preživninsko obveznost, ki za obmejnega delavca ne velja. Pri merilu „zagotavljanja preživljanja“ otroka pa je po drugi strani zahtevana dejanska presoja. Zato se postavlja vprašanje, ali za izključitev obstoja prispevka obmejnega delavca zadostuje ugotovitev obstoja in obsega preživninske obveznosti staršev ali pa je treba preizkusiti tudi, ali je preživninska obveznost staršev določena v ustreznem znesku in ali jo ti dejansko izpolnjujejo, zaradi česar dodatni prispevek obmejnega delavca ni potreben. Če se takšna podpora dejansko ne izplačuje, se postavlja vprašanje, ali je treba preveriti, ali je zakonec ali registrirani partner obmejnega delavca vsaj poskušal s prisilno izvršbo in nenazadnje ali se je s prispevkom obmejnega delavca nadomestila neizpolnitev obveznosti enega od staršev. V zvezi z navedeno preživninsko podporo in vprašanjem, ali je določena v ustreznem znesku, bi bilo lahko v določenem obsegu pomembno tudi, ali je bila ta določena sodno ali pogodbeno. Navedeni vidiki so lahko povezani z zgoraj navedenim vprašanjem o tem, katere izdatke v zvezi z otrokom je treba upoštevati. Če se upoštevajo le preživninski in osnovni življenjski izdatki, preživninska obveznost staršev načeloma za te potrebe

zadostuje, zato bi bil dopolnilni ali dodatni prispevek obmejnega delavca za te potrebe brezpredmeten.

V zvezi z razmerjem do otrokovega drugega starša je treba preizkusiti še, ali je treba preučiti ureditev, na podlagi katere otrok izmenično biva pri obeh starših, saj lahko drugi starš zaradi širše pravice do stikov in nastanitve ali skupnega stalnega prebivališča načeloma prevzame več stvarnih preživitinskih obveznosti, kar zmanjša morebitno potrebo po tem, da bi za otrokove potrebe prispeval obmejni delavec.

Vsa ta vprašanja je treba načeloma obravnavati v okviru načela široke razlage določb, ki urejajo prosto gibanje delavcev (sodba z dne 15. decembra 2016, Depesme in drugi, od C-401/15 do C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, točka 58), s tem pa tudi morebitne omejitve takega načela široke razlage.

Na podlagi navedenih preudarkov mora sodišče pred nadaljevanjem zadeve Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje o področju uporabe prava Evropske unije, kakor so povzeta v izreku te sodbe.

IZ TEH RAZLOGOV

Cour de cassation (kasacijsko sodišče)

[...] (ni prevedeno) postavlja Sodišču Evropske unije ti vprašnji:

l(a) Ali je treba pojem „*zagotavljanje preživljanja*“ otroka, iz katerega izhaja status družinskega člana v smislu določb prava Unije, kakor se je razvil v sodni praksi Sodišča glede prostega gibanja delavcev in tega, da obmejni delavec v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot zaposlena oseba v državi članici za otroka svojega zakonca ali registriranega partnerja, s katerim nima sorodstvenih vezi, prejema socialno ugodnost, – kot se razume samostojno ali v povezavi z načelom široke razlage določb, namenjenih zagotavljanju prostega gibanja delavcev – razlagati kot nekaj, kar obstaja in torej daje pravico do prejemanja socialne ugodnosti,

- samo zaradi zakonske zveze ali registrirane skupnosti med obmejnim delavcem in enim od otrokovih staršev;
- samo zaradi skupnega stalnega ali začasnega prebivališča obmejnega delavca in otroka;
- samo zato, ker obmejni delavec plačuje za kakršne koli izdatke v korist otroka, čeprav
 - gre za izdatke za potrebe, ki niso osnovne ali preživitinske;
 - se nanašajo na tretjo osebo in otroku koristijo le posredno;

- niso v izključno ali posebno korist otroka, temveč celotnega gospodinjstva;
 - so zgolj občasni;
 - so nižji od izdatkov staršev;
 - so glede na otrokove potrebe neznatni,
- samo zato, ker se izdatki plačujejo s skupnega računa obmejnega delavca in njegovega zakonca ali registriranega partnerja, ki je otrokov starš, ne glede na vir sredstev na tem računu,
 - samo zato, ker je otrok mlajši od 21 let?

1(b) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba pojem „zagotavljanje preživljanja“ razlagati kot nekaj, kar obstaja in torej daje pravico do prejemanja socialne ugodnosti, če sta podani dve ali več od navedenih okoliščin?

2. Ali je treba pojem „zagotavljanje preživljanja“ otroka, iz katerega izhaja status družinskega člana v smislu določb prava Unije, kakor se je razvil v sodni praksi Sodišča glede prostega gibanja delavcev in tega, da obmejni delavec v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot zaposlena oseba v državi članici za otroka svojega zakonca ali registriranega partnerja, s katerim nima sorodstvenih vezi, prejema socialno ugodnost, – kot se razume samostojno ali v povezavi z načelom široke razlage določb, namenjenih zagotavljanju prostega gibanja delavcev – razlagati kot nekaj, kar ne obstaja in torej ne daje pravice do prejemanja socialne ugodnosti,

- samo zaradi obstoja preživninske obveznosti otrokovih staršev, ne glede na to,
 - ali se ta preživninska terjatev določi sodno ali pogodbeno;
 - v kakšnem znesku je znesek te preživninske terjatve določen;
 - ali dolžnik dejansko plačuje ta preživninski dolg;
 - ali prispevek obmejnega delavca nadomešča neizpolnjevanje obveznosti enega od otrokovih staršev,
- samo zato, ker otrok v okviru izvrševanja pravice do stikov in bivanja ali izmeničnega prebivanja ali kakšne druge ureditve občasno biva pri drugem staršu?

in prekinja postopek do odločitve Sodišča Evropske unije;

[...] (ni prevedeno)